

Hoofdstuk een

TO-DOLIJSTJE

1. Bijna 1 april. . . Tijd om een goeie grap te verzinnen. . .

Moet die meiden 'ns flink beetnemen, hahaha.

Iets met eten?

En alles filmen natuurlijk!

2. Meer turnen. HEEL veel oefenen op de balk. . .

Olympische Spelen, ik kom eraan!

3. Op YouTube alles kijken wat ik nog moet zien.

Had ik m'n eigen laptop maar in plaats van dat oude ding van papa

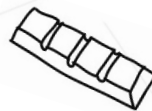
4. Spullen voor 1-aprilgrap kopen.

5. Oppassen op Bo - donderdag.

6. Voorbereidingen voor Pasen: briefje met favo

choco laten slingeren voor pa en ma.

Nooit te oud voor de paashaas!

Jessie kwam net bij Amy vandaan en zat in de bus naar huis. Ze speelde *Candy Crush* op haar telefoon en knaagde op een dropsleutel. Een paar weken geleden had eindelijk, éindelijk haar beugel eruit gemogen. Ze was superblij met haar nieuwe glimlach, maar vermaakte zich ook uitstekend met de hernieuwde kennismaking met haar lievelingssnoep, al had de beugeltandarts gezegd dat ze het niet te bont moest maken met zoetigheid.

‘Hallo, hondje!’ zei ze vrolijk tegen een teckel die met zijn baasje de bus in was gestapt, aan haar sneaker snuffelde en boven op haar rechtervoet ging zitten. ‘Ik vind het niet erg, hoor,’ reageerde ze toen de eigenaar zich verontschuldigde. ‘Ik heb net een potje voetbal gespeeld met het hondje van een vriendin, dus dat ruikt hij waarschijnlijk.’

Ze was na schooltijd met Lucy en Hermelien bij Amy thuis geweest voor hun vaste Vlogvriendinnenvergadering. Zoals gewoonlijk hadden ze content besproken en ideeën bedacht voor filmpjes die ze nog konden maken. Amy wilde het ook per se hebben over hun voorbereiding voor SummerTube. Het grote YouTube-evenement was al over een paar maan-

den, en volgens Amy moesten ze hun kanaal voor het zover was 'naar een hoger plan tillen'. Wat dat dan ook inhield...

Toen Mini even naar buiten moest, had Jessie haar kans gegrepen en als een dolle met het hondje door de tuin gerend om zo even bij te komen van de wel erg zakelijke sfeer in Amy's kamer. Ze vond hun vlogclubje geweldig, maar eerlijk gezegd leek het soms meer op een fulltimebaan dan op een hobby!

'Sorry, kleintje! Ik moet er hier uit.' Jessie schudde het hondje voorzichtig van haar voet, sprong op en drukte op het knopje.

Lucy was met het plan gekomen om voor het kanaal een 1-aprilgrap op te nemen, en ze hadden afgesproken dat ze er allemaal over na zouden denken. Jessie had echter stiekem ook zo haar eigen plannetje.

'Yesss,' mijmerde ze terwijl ze uit de bus stapte, 'ik ga ze allemaal in de maling nemen. Dat verwachten ze niet, een solo-1-aprilgrap. Geniaal!'

Vijf minuten later was Jessie bij haar huis. Toen ze zichzelf had binnengelaten, trof ze tot haar verbazing allebei haar

ouders in de keuken. Haar moeder stond in een pan te roeren en haar vader tilde een slaperige Bo naar bed. Haar beide ouders hadden een drukke agenda, dus het kwam zelden voor dat ze door de week tegelijkertijd thuis waren.

'Welterusten, Bootje!' riep ze. Haar kleine broertje zwaaide terwijl hij naar zijn kamertje werd afgevoerd. 'Ik heb megatrek, mam. Wat eten we?'

'Pasta pesto.' Haar moeder gaf haar een stuk Parmezaanse kaas om te raspen. 'Hoe was je vergadering?'

Jessie pakte de kaasrasp. 'Goed! Amy is de laatste tijd extra uitbundig. Volgens mij komt het doordat het officieel uit is tussen Dakota en Ben.'

'Ach, die Amy toch. Altijd maar achter de jongens aan!' zei mevrouw Dunbar lachend, met een blik op de snelgroeiende berg geraspte kaas. 'Ho ho. Dat is wel genoeg, zelfs voor jou en je broers. Ga ze maar even roepen.'

Een paar minuten later zat het hele gezin, behalve Bo, aan tafel.

'Ik heb besloten om een 1-aprilgrap met de meiden uit te halen,' zei Jessie terwijl ze een glas sinaasappelsap voor zich-

zelf inschonk. ‘Het moet echt iets heel goeds zijn. Iemand een idee?’ Ze keek met een hoopvolle blik naar Jake.

De middelste van haar drie broers was net zo dol op mensen in de maling nemen als zij. Ze hadden het altijd over welke nieuwe YouTubers ze het grappigst vonden.

‘Ja!’ riep Jake enthousiast terwijl hij een volle lepel pasta-spiraaltjes in zijn mond stak. ‘Tof dat je dat vraagt. Vandaag zag ik iets wat je kunt doen met een thermosfles vol soep...’

‘Zeg, voordat we het daar verder over hebben,’ onderbrak Jessies moeder hem, met een snelle blik op haar man, ‘er is iets wat we met z’n allen moeten bespreken...’ Ze legde haar vork neer, en haar gezichtsuitdrukking maakte Jessie er niet geruster op.

‘Wat dan?’ vroeg Leon korzelig. Hij keek even de woonkamer in. ‘Over tien minuten begint een wedstrijd die ik wil zien, dus als het maar niet te lang duurt.’

Jessie gaf hem een schop. Hij was twee jaar ouder dan zij, dus waarom moest zij hém altijd in toom houden? ‘Mama wil iets tegen ons zeggen,’ siste ze. ‘Volgens mij is het belangrijk.’

‘Ja hoor, juffrouw O-wat-ben-ik-braaf. Ik ben hier niet degene

die vanwege alcohol drinken van schoolreis naar huis gestuurd is,' zei Leon.

Jake keek verbaasd op. 'Heeft Jessie in die skiweek gedronken? Echte alcohol?'

'Nee!' riep Jessie. 'Jemig, Leon!' Het was nog steeds een pijnlijk onderwerp. Dat ze de laatste paar dagen snowboarden in

Frankrijk had moeten missen was te verschrikkelijk voor woorden. 'Dat was een misverstand. Dakota heeft me erin geluisd en dat wéét Leon. Hij zit gewoon stom te doen.' Ze keek hem over tafel kwaad aan.

'Ja, Leon, zo is het wel genoeg,' zei hun moeder. 'Hoor eens, jongens, we hebben een mededeling. Jullie vaders werk...' Ze stopte. 'Wil jij uitleggen hoe het zit, schat?'

Jessies vader knikte en schraapte zijn keel. 'Ik wil niet dat jullie je zorgen maken, jongens, oké? Maar het gaat al een tijdje niet zo geweldig op de zaak, en nu, lang verhaal kort, zit ik... dus eigenlijk... zonder werk.'

Jessie schrok en wisselde blikken met haar broers.

'Er is geen reden voor paniek,' ging hij verder. 'Jullie moeder en ik waren hier al een poos van op de hoogte en we hebben

ons voorbereid op hoe we met deze situatie moeten omgaan zolang ik nog geen nieuwe baan heb.'

'Wat rot voor je, pap,' zei Jessie. De pasta pesto lag ineens zwaar op haar maag. Zo lang ze zich kon herinneren was haar vader heel gelukkig met zijn werk in de IT. Hij maakte dan wel lange dagen op kantoor, maar leek juist goed te functioneren onder die druk. Ze glimlachte hoopvol naar hem. 'Is het echt al helemaal zeker?'

'Ja, lieverd.' Hij zuchtte. 'De timing had beter gekund, maar je moeder gaat extra diensten draaien in het ziekenhuis en...'

'Hoe kan mama nou nóg meer diensten doen?' viel Jake hem chagrijnig in de rede. 'Ze is er nu al bijna nooit.'

'Klaar, Jake!' zei hun moeder. 'Ik kan best wat meer gaan werken nu je vader thuis is om hier taken op zich te nemen. Hij verheugt zich er bijvoorbeeld al op om vaker voor het eten te zorgen.'

'Nee, hè,' mompelde Leon, 'alsjeblieft geen gevulde schapenlong. Daar moet ik echt van kotsen.'

Hun vader was van Schotse afkomst en af en toe vond hij het leuk om wat met gerechten uit zijn

geboortestreek te experimenteren – met wisselend succes.

Terwijl haar broers zaten te mopperen, was Jessie nog steeds bezig het nieuws te verwerken. Ineens schoot haar iets te binnen en ze ging kaarsrecht op haar stoel zitten. ‘Maar jullie moesten bijbetalen toen ik eerder terugkwam van de ski-reis,’ jammerde ze tegen haar ouders, ‘én mijn kamer is net opgeknapt. Dat moet heel wat gekost hebben. Die nieuwe lampen, het schilderwerk...’

‘Voel je daar maar niet schuldig over,’ zei haar vader. ‘En door je opmerking moet ik trouwens denken aan het andere wat we jullie nog moeten vertellen.’

‘Is het al net zo deprimerend als het vorige?’ bromde Leon, starend naar zijn telefoon.

‘Nee, nou ja, het is nóg een grote verandering... waar we hopelijk allemaal voor open kunnen staan.’ Hij zweeg even. ‘Er komt iemand bij ons op kamers wonen. Zodat we de rekeningen kunnen betalen.’

Het bleef stil.

‘Dus er komt iemand in ons huis? Iemand die we totaal niet kennen?’ vroeg Jake nerveus.

‘Iemand van wie we niets af weten, die ons misschien wel komt vermoorden als we in bed liggen?’ voegde Leon eraan toe. Hij bewoog zijn wenkbrauwen onheilspellend op en neer.

Jessie zuchtte. ‘Laten we het hopen, in jouw geval. Maar, eh... papa, waar laten we diegene dan? We hebben toch geen extra kamer?’

‘Nou, lieverd, je had het toch net over wat we allemaal aan jouw kamer gedaan hebben?’ zei haar moeder met aarzeling in haar stem.

‘Ja...?’ Jessie nam een slokje sinaasappelsap.

‘Het ligt voor de hand dat dat de kamer wordt die we verhuren. Het is de prettigste en modernste kamer.’

Leon barstte in lachen uit toen Jessie zich verslikte en sap rondsproeide.

‘Mijn slaapkamer dus? Hè? Maar waar moet ik dan heen?’

‘Het is waarschijnlijk maar voor een paar maanden, dus we dachten dat het voor jou wel leuk zou zijn om bij Bo op de kamer te gaan,’ zei haar moeder luchtig. ‘Zijn kamer is veel te groot voor hem, helemaal als je al het speelgoed opruimt. Er is een zee van ruimte.’ Ze keek Jessie niet echt aan.

‘O jongens, wat is dit goed!’ Leon gierde het uit.

Jessie keek hem kwaad aan en stond bruusk op, waardoor haar stoel een eind naar achteren schoof. ‘Maar waar moet ik al mijn spullen dan laten? En, wacht ‘ns even... Hoe kan ik filmen als Bo keihard blèrt?’ Jessie ijsbeerde door de keuken. ‘En mijn turnoefeningen dan? Jemig, hé! Waarom kan Leon niet bij Bo op de kamer? Hij heeft nul hobby’s, als je languit liggen minecraften tenminste niet meetelt.’

‘Jessie, ga even zitten, lieverd.’ Haar vader keek haar met een zorgelijke blik aan. ‘Bo is heel vaak hier beneden of op de crèche. En er is genoeg opbergruimte in de kastjes.’

‘Ik beloof je dat je tijd genoeg voor jezelf krijgt,’ vulde haar moeder aan. ‘We begrijpen dat je je eigen ruimte nodig hebt.’

‘Hoezo? Ze heeft niet eens een vriendje,’ zei Leon.

Ineens drong de werkelijkheid van de situatie tot Jessie door en ze ging pardoes weer zitten. ‘Weten we eigenlijk al wie het is, diegene die hier komt wonen?’ vroeg ze chagrijnig.

‘Ja. Je moeder en ik zijn met haar in contact gekomen via een kamerverhuurbureau voor studenten,’ zei haar vader.

‘Ze heet Gabriella, ze komt uit Mexico en studeert

hier scheikunde. Ze komt over als een serieuze studente, dus ze zal wel veel op haar kamer zitten om te leren.'

'Is het een lekker ding?' vroeg Leon, waarop Jake tussen zijn tanden floot. 'Hoe oud is ze?'

'Gatver, Leon, waarom moet je toch zo grof doen!' riep Jessie. Ze zag de wanhopige blikken op de gezichten van haar ouders en ineens had ze met hen allebei te doen. Ze besloot flink te zijn. Het was wel duidelijk dat die stomme broers van haar hier niet verstandig mee om zouden gaan, dus dan moest iemand anders dat maar doen. 'Oké, prima. Wanneer moet ik mijn spullen verhuizen?'

21:38 uur

Jessie: JONGENS, HELP – VRESELIIK NIEUWS!

21:45 uur

Lucy: Wat dan???

21:56 uur

Hermelien: Alles oké? x

21:59 uur

Amy: Vertel!

22:02 uur

Jessie: Mijn vader is ontslagen
en er komt iemand bij ons inwonen.

22:02 uur

Jessie: DIE MIJN KAMER INPIKT 😞

22:04 uur

Lucy: Hè, komt-ie dan bij jou op de kamer???

22:04 uur

Jessie: Lol. Nee, ik ga bij Bo 😱

22:07 uur

Hermelien: Ooo! Dat is balen!

22:09 uur

Jessie: Het ergste is: ze komt al VOLGENDE WEEK.

22:09 uur

Jessie: Ik moet DIT WEEKEND mijn spullen verhuizen.

22:11 uur

Amy: Tjee. We helpen je wel... Ik ben supergoed met inrichten!!

22:14 uur

Lucy: Ja ik kom ook graag helpen xxx

22:17 uur

Hermelien: Ik ook.

22:18 uur

Jessie: Jullie zijn top. Neem wat te snoepen mee!! xox

VLOG 1

FADE IN: Bij Jessie in de keuken.

Jessie staat bij het aanrecht. Ze heeft een stippeltjesshort voor.

JESSIE

Hoi, allemaal! Hebben jullie pas nog op de kalender gekeken? Juist ja, het is bijna 1 april! De rest denkt dat we hier morgen een 1-aprilimpje opnemen, maar wat ze niet weten, is dat ik ze eerst te pakken neem. Het is tijd

voor een verrassingspicknick die ze nooit meer zullen vergeten! Ik ben wat heerlijke 'lekkernijen' aan het klaarmaken, zoals deze donuts bestrooid met talkpoeder. Dat lijkt net poedersuiker. Ik doe ze in een oud doosje van Dunkin' Donuts om ze te foppen. Mwahaha!

MONTAGE: Versneld afgespeelde beelden van Jessie die de donuts met poeder bestrooit en in een doos stopt.

JESSIE

Hierna ga ik een taart maken die er supermooi uitziet, gemaakt van stukken spons met slagroom eroverheen, daarna wat sliertjes chocoladesaus en als laatste gekleurde hagelslag.

MONTAGE: Jessie bedekt de sponzen met een dikke laag slagroom uit een spuitbus en gaat verder met het versieren van de taart.

JESSIE

Zo hé, hij ziet er perfect uit! Je ziet absoluut niet wat er eigenlijk in zit. Oké, nu moet ik dit allemaal meenemen naar het park, en daarna een paar telefoontjes plegen. Blijf kijken...

FADE TO: Het park.

Jessie houdt de camera op zichzelf gericht. Op de grond ligt de picknick op een kleedje uitgesteld.

JESSIE

(aan de telefoon)

Hoi, Lucy! Moet je horen, ik heb je hulp nodig. Ik ben in het park bij het speeltuintje en ik heb net een gewond vogeltje gevonden. Hij is vast uit het nest gevallen. Wat moet ik nou doen? Kun je alsjeblíeft meteen komen?

(met een grijns op haar gezicht)

Echt? O, dank je wel! Tot zo. Daaag.